

НОВО ДЕЛО **ГОРДАНЕ КУИЋ**

ПОНОВО ТЕЧЕ

роман-река

Година за нама донела је нашој врсној књижевници низ успеха и радости: објављивање њеног новог „Романа у сликама“, престижну израелску награду, идеју за нову причу... А ево, шта је она пожелела нашим читаоцима у 2019.

ПИШЕ МИЛА МИЛОСАВЉЕВИЋ

Роман „Смирај дана на Балкану“ Гордане Куић, преведен на хебрејски језик, добио је престижну израелску награду коју додељује Фондација за подршку и објављивање књижевних дела изузетне вредности. Фондацију је основало Министарство културе 1973. године са идејом да подржи објављивање превода књижевних класика. На тој листи нашао се и роман „На Дрини ћуприја“ нашег нобеловца Иве Андрића. Овај Андрићев роман превела је Дина Катан Бен Зион, која је до сада превела и романи из познате трилогије Гордане Куић – „Мирис кише на Балкану“, „Цват липе на Балкану“ и „Смирај дана на Балкану“.

Годину за нама у животу Гордане Куић, наше саговорнице, обележио је и „Роман у сликама“, који је објавила кућа „Вулкан издаваштво“, а који је потписивала на Међународном сајму књига у Београду, што је

Гордана Куић се осмим романом „враћила у ејиценшар власићкој романсијерској космоса“.

На Сајму књига потписивала се бројним читашељкама (слика доле)

*Сестре Леви,
Горданина мама
и четири сестре,
чију судбину
она описује у
својој познатој
широјој
широјој*

*Породица Леви
екранизована у
ТВ серији „Мирис
кише на Балкану“
(десно)*

била прилика и за дружење са читаоцима, бројним поклоницима њеног дела.

Према речима Љиљане Шоп, књижевне критичарке, након две књиге извршних приповедака, Гордана Куић се осмим романом вратила у епицентар властитог романсијерског космоса. Према њеним речима, „поново је потекао роман-река“, започет пре три деценије, поново су постављена, продубљена и преиспитана многа питања, теме и дилеме из досадашњег импозантног опуса ове књижевнице, поново се завртела моћна и витална слика (су)живота у којем се поштују разлике и цене основне људске вредности.

„Холокауст је многим невиним жртвама обзнанио идеју о непостојању Бога, али и истину о постојању Праведника међу народима, појединаца који су спасавањем прогањеног људског бића по цену властитог живота спасавали свет и посусталу веру у људскост. Вешто преплићући драме јунака и јунакиња чијим животом и смрћу управљају поамна лавина организованог зла, али и херојске одлуке појединаца да се том злу супротставе, Гордана Куић још једном васпоставља за њено дело одувек карактеристичну, чудесну визију равнотеже између добра и зла, таме и светлости, апсурда и смисла“, рекла је, између осталог, Љиљан Шоп о новом роману Гордане Куић.

Сви Ваши романи су „романи у сликама“, међутим најновији сте и назвали тако. О чему он говори?

– „Роман у сликама“ је мој најновији роман који би требало да започне још једну трилогију. Наиме, ту је још и „Роман

у причама“ на коме споро, врло споро радим и „Роман у писмима“ који постоји још само као замисао. У „Роману у сликама“, који обухвата период од педесетак година прошлог века, преплићу се многобројни гласови његових јунака – од битолске, јеврејске и ромске сиротиње, преко српских и јеврејских београдских богаташа, а по доласку ослобођења губитника, све до мученика концентрационог логора Треблинке, и коначно – припадника новог режима и њихових наследника.

Пред сам крај календарске 2018. добили сте награду Фондације за подршку објављивања књижевних дела од изузетне вредности. Шта за Вас представља ово признање?

– Била сам искрено изненађена и срећна када ми је јављено да је мој роман „Смирај дана на Балкану“, који је Дина Катаи Бен Зион превела на хебрејски, као и прва два из ове трилогије, добио награду ове Фондације. Међутим, помисао да ако не добијам награде у својој земљи, лепо је што их добијам у туђој – помало ме је и ражалостила.

Коју своју књигу сматрате најдражом и зашто?

– Увек ми је најновији роман најдражи, а већ сам објаснила и зашто.

Словите за истинског заљубљеника у путовања. Обишли сте готово цео свет... Које путовање памтите као најимпресивније и да ли размишљате о књизи путописа?

– Мој боравак у неколико наврата на малом карипском острву Сент Луша

остао ми је у најлепшем сећању и њега сам описала у једној од мојих прича под насловом „Животни путеви Брајана Епса и Остија Предића“ у збирци „Преостале приче“. Путописе нисам никада желела да пишем, али мислим да је од ових осам романа и педесет прича свакако створен један обиман путопис јер у њима се сажимају сва места која сам видела, доживела, упила.

Како памтите 2018?

– Прохујала година је у правом смислу речи – прохујала. Што је човек старији, то му време брже пролази, што звучи бесмислено, али је тако. Обрадовала сам се изласку моје прве трилогије на италијанском, превођењу „Романа у сликама“ на енглески, непрестаном разговору и дописивању са мојим пријатељима широм света, читању одличних романа као што су „Закон о деци“ Ијана Маџуена, „Семпер идем“ Ђорђа Лебовица, потписивању мојих књига на београдском Сајму књига и свим оним дивним речима које су ми упућивали моји читаоци. Уједно, родила ми се идеја за нови роман. За мене је све ово наведено довољно да сматрам прошлу годину успешном и да се надам да ће и следећа бити исто таква.

Шта бисте пожелели себи, али и нашим читаоцима у 2019. години?

– Себи бих пожелела првенствено добро здравље, а после тога завршетак новог романа и још једну телевизијску серију. А нашим читаоцима такође здравље, срећу, добру књигу и уживање у малим радостима које ће се низати једна за другом све до 2020. године. ■